

Bilag 6.1 – DFEFTLE – Ubertettiget modtaget efterlevelseshjælp

1. ÆNDRINGSLOG

Det har været nødvendigt at foretage tilpasninger af dette materiale. De gennemførte ændringer fremgår af nedenstående tabel.

1.1 Gennemførte ændringer

Ændring	Fordringstyper	Dato
Filterændring Tilføjelse af filterregel R_7_1 samt modregningsfilter	DFEFTLE	11.08.2025
Præcisering af indholdsbeskrivelsen for stamdatafeltet "Beskrivelse": <i>Stamdatafeltet "Beskrivelse" er præciseret for at understøtte gældende GDPR-krav.</i>	DFEFTLE	11.11.2021
Generel opdatering af lovgivning: <i>Ændring til nyeste gældende lovgivning for gældsinddrivelsesloven, inddrivelsesbekendtgørelsen, forældelsesloven og renteloven.</i>		11.11.2021

2. FORDRINGSTYPEN

2.1 Afgrænsning af fordringstypen

Dette bilag vedrører fordringer på krav om tilbagebetaling af for meget udbetalt eller urigtigt udbetalt efterlevelseshjælp, som modtageren mod bedre vidende ubertettiget har modtaget i henhold til § 91, stk. 4, nr. 2, i lovbekendtgørelse nr. 981 af 23. september 2019 om aktiv socialpolitik med senere ændringer (herefter "aktivloven").

De nævnte fordringer benævnes i det følgende "fordringer på ubertettiget modtaget efterlevelseshjælp" og er omfattet af fordringstypekoden DFEFTLE.

Fordringstypen DFEFTLE omfatter ikke andre fordringer end Fordringshavers fordringer på ubertettiget modtaget efterlevelseshjælp i henhold til aktivloven § 91, stk. 4, nr. 2.

Parterne har aftalt, at krav om tilbagebetaling af efterlevelseshjælp som følge af, at en person mod bedre vidende har undladt at give Fordringshaver oplysninger som krævet efter § 4 i lovbekendtgørelse nr. 49 af 16. januar 2019 om Udbetaling Danmark, jf. aktivloven § 91, stk. 4,

nr. 1, ikke er omfattet af fordringstypen, da disse fordringer ikke sendes til inddrivelse af Fordringshaver.

Fordringstypen indeholder herudover ikke tilbagebetalingskrav, der opstår som følge af, at modtageren af efterlevelseshjælp findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, § 114 j, stk. 1, eller modtageren findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lovbekendtgørelse nr. 76 af 19. januar 2017 om pas til danske statsborgere mv., jf. aktivloven § 10 c. Fordringshaver har således oplyst, at disse tilbagebetalingskrav meget sjældent opstår.

Såfremt Fordringshaver på et senere tidspunkt ønsker at sende de ovennævnte fordringer til inddrivelse i PSRM, vil der skulle gennemføres en ny proces for onboardingen heraf. Det er aftalt, at Fordringshaver kontakter GÆLDST, hvis det senere bliver relevant at onboarde disse krav.

Fordringshaver har oplyst, at Fordringshaver ikke beregner renter af ikke-rettidigt betalte fordringer på uberettiget modtaget efterlevelseshjælp. Såfremt der på et senere tidspunkt ønskes opkrævet renter, vil der skulle gennemføres en ny proces for onboarding af rentefordringerne, som skal oversendes på en særskilt fordringstype relateret til DFEFTLE.

DFEFTLE omfatter herudover ikke gebyrer, som opkræves i forbindelse med Fordringshavers rykkerskrivelser for ikke-rettidigt betalte fordringer på uberettiget modtaget efterlevelseshjælp, idet en fordring på uberettiget modtaget efterlevelseshjælp er en hovedfordring. Gebyrer er således underfordringer og er omfattet af fordringstypen UDKGBYR, jf. bilag 9.1 og skal registreres som relaterede fordringer til DFEFTLE.

3. DET RETLIGE GRUNDLAG

3.1 Det retlige grundlag for krav om tilbagebetaling af efterlevelseshjælp

Til personer, hvis ægtefælle eller samlever afgår ved døden, yder Fordringshaver efterlevelseshjælp efter ansøgning herom efter reglerne i aktivloven § 85 a, stk. 2-8, jf. aktivloven § 85 a, stk. 1.

Det følger af aktivloven § 91, stk. 4, nr. 2, at Fordringshaver skal træffe afgørelse om tilbagebetaling, når en person mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelser efter aktivlovens §§ 6 eller 85 a.

3.2 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Lovbekendtgørelse nr. 1332 af 16. juni 2021 om inddrivelse af gæld til det offentlige, med senere ændringer (herefter "gældsinddrivelsesloven") gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forstås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver fordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til GÆLDST, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Efter det oplyste sender Fordringshaver en opkrævning på en fordring på uberettiget modtaget efterlevelseshjælp til skyldneren.

I opkrævningen fastsætter Fordringshaver en sidste rettidige betalingsdato for skyldneren for fordringen på uberettiget modtaget efterlevelseshjælp. Fordringshaver sender som udgangspunkt to rykkerskrivelser til skyldner, hvorefter skyldner bliver sendt til inddrivelse.

Bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige med senere ændringer (herefter "inddrivelsesbekendtgørelsen") § 1, stk. 1, indeholder nærmere bestemmelser for gældsinddrivelsen hos GÆLDST.

Fordringshaver skal ved overdragelsen af fordringen til GÆLDST give alle oplysninger, som efter GÆLDSTs bestemmelse er nødvendige for inddrivelsen, herunder oplysning om fordragens stiftelsestidspunkt, forfaldstidspunkt, sidste rettidige betalingstidspunkt, rentesats, hovedstol, tilskrevne renter, gebyrer og omkostninger, jf. gældsinddrivelsesbekendtgørelsens § 3, stk. 2, sidste pkt.

Fordringer afvises fra registrering i modtagelsessystemet, hvis ikke nødvendige oplysninger efter § 3 er medsendt, jf. gældsinddrivelsesbekendtgørelsens § 4, stk. 2, 1. pkt.

4. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer med senere ændringer (herefter "forældelsesloven") foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1.

Det fremgår af forældelseslovens § 28, at når der i anden lov er fastsat særlige forældelsesfrister eller andre særlige bestemmelser om forældelse, finder forældelsesloven anvendelse, i den udstrækning andet ikke følger af den anden lov eller af forholdets særlige beskaffenhed.

Gældsinddrivelseslovens § 18 a, stk. 7, fastsætter særlige regler for forældelse af fordringer, der oversendes til inddrivelse hos GÆLDST. Der henvises til fordringshaveraftalen.

Fordringer under fordringstypen DFEFTLE forældes således efter reglerne i forældelsesloven og gældsinddrivelsesloven.

4.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for fordringer på uberettiget modtaget efterlevelseshjælp fastsættes efter forældelseslovens § 2.

Forældelseslovens § 2, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Stk. 2 Er der indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb.”

§ 2, stk. 1, bruger ikke begrebet ”forfaldstid”, men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden.

I det tilfælde, hvor der er indrømmet skyldneren løbedage eller anden frist, jf. forældelseslovens § 2, stk. 2, er det en betingelse, for at forældelsesfristen først løber fra betalingsfristens udløb, at skyldneren har haft krav på fristen enten i kraft af den konkrete aftale eller i kraft af lovgivningens regler. Dette er f.eks. tilfældet, hvis der er en lovhemlet sidste rettidig betalingsdag.

Det retlige grundlag tager ikke eksplicit stilling til forfaldsdatoen for fordringer på uberettiget modtaget efterlevelseshjælp. Forfaldsdatoen kan heller ikke udledes af en aftale mellem Fordringshaver og skyldner. Uden anden angivelse anses forfaldsdagen for en fordring generelt at være den dag, hvor en fordringshaver tidligst kan kræve betaling for den pågældende fordring.

Fordringshaver fastsætter efter det oplyste ikke en forfaldsdato i opkrævningen til skyldner. Fordringshaver fastsætter dog en betalingsfrist i opkrævningen, jf. herom afsnit 3.2. Skyldner har hverken krav på fristen i kraft af en konkret aftale eller i kraft af det retlige grundlag. Betalingsfristen er således ensidigt indrømmet af Fordringshaver. Forældelseslovens § 2, stk. 2, gælder derfor ikke, hvorfor den i opkrævningen indrømmede betalingsfrist ikke udskyder begyndelsestidspunktet for forældelsesfristen.

Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for fordringer på uberettiget modtaget efterlevelseshjælp er derfor som udgangspunkt forfaldsdatoen, som er tidspunktet for den uretmæssige modtagelse af ydelsen, dvs. datoen hvor udbetalingen af ydelsen er til rådighed på borgernes konto (”dispositionsdatoen”).

Såfremt Fordringshaver er ubekendt med fordringen eller skyldneren, regnes forældelsesfristen dog først fra den dag, hvor Fordringshaver fik eller burde have fået kendskab hertil, jf. forældelsesloven § 3, stk. 2. Det tidspunkt, hvor Fordringshaver fik eller burde have fået kendskab til fordringen eller skyldneren betegnes normalt som suspensionsdatoen.

I de tilfælde, hvor fordringshaver ikke har haft kendskab til fordringen eller skyldneren, skal forældelsen således regnes fra "suspensionsdatoen" i Fordringshavers system, dvs. det tidspunkt, hvor Fordringshaver blev - eller burde blive - bekendt med, at forudsætningerne for at få udbetalt ydelsen ikke længere var tilstede.

Det er Fordringshavers ansvar at beregne forældelsesdatoen i overensstemmelse med forældelseslovens § 3, stk. 2, i de tilfælde, hvor den registrerede forfaldsdato ikke anvendes til at beregne forældelsesfristens begyndelsestidspunkt.

Såfremt der ligger en dom eller et forlig til grund for fordringen, dvs. hvori fordringens eksistens og størrelse er fastslået, udgør dommen eller forliget et særligt retsgrundlag med en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er den dag, hvor dommen er afsagt, eller forliget er indgået, hvilket gælder uanset en eventuel betalingsfrist fastsat i dommen eller forliget. Hvis en dom har været anket, og Fordringshaver har fået medhold, er det datoen for dommen i ankeinstansen, der er afgørende.

Afgørelser fra Ankestyrelsen etablerer ikke et nyt begyndelsestidspunkt for forældelsesfristens beregning.

4.2 Forældelsesfristens længde

Der gælder som udgangspunkt en ordinær forældelsesfrist på 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

For fordringer, der hviler på et særligt retsgrundlag, jf. forældelseslovens § 5, gælder der en 10-årig forældelsesfrist. Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

"Forældelsesfristen er 10 år,

- 1) når der er udstedt gældsbrief for fordringen,*
- 2) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller*
- 3) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.*

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3."

Såfremt en fordring er fastslået ved et særligt retsgrundlag, herunder når fordringens eksistens og størrelse er fastslået ved forlig, dom eller anden bindende afgørelse, gælder således en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, der beregnes fra dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Hvis en sag om fordringens eksistens eller størrelse eller en sag, som er afgørende herfor, inden forældelsesfristens udløb er indbragt for Ankestyrelsen, indtræder forældelse tidligst 1 år efter, at Ankestyrelsen har givet meddelelse om sin afgørelse, jf. forældelseslovens § 21, stk. 2, 1. 1. og 2. pkt., smh. stk. 3.

Bestemmelserne har følgende ordlyd:

"Stk. 2. Er en sag om fordringens eksistens eller størrelse eller en sag, som er afgørende herfor, inden forældelsesfristens udløb indbragt for en administrativ myndighed, indtræder forældelse tidligst 1 år efter, at myndigheden har givet meddelelse om sin afgørelse. Dette gælder, uanset om fordringen gøres gældende af den, der har indbragt sagen, eller af den anden part, herunder det offentlige.

Stk. 3. Indbringes en tvist inden forældelsesfristens udløb for et privat klagenævn, ankenævn eller lignende, gælder stk. 2, 1. og 2. pkt., tilsvarende.

Fordringshaver foretager efter det oplyste forældelsesafbrydende skridt. Det er derfor aftalt mellem parterne, at Fordringshaver kan oversende fordringer med en registreret forældelsesdato, der ligger senere end 3 år fra forfaldsdatoen eller suspensionsdatoen i Fordringshavers system, såfremt Fordringshaver har foretaget afbrydelse eller suspension af forældelsesfristen under opkrævningen af fordringen, der medfører en opdatering af forældelsesdatoen.

Det er Fordringshavers ansvar, at en opdatering af forældelsesdatoen i opkrævningen konkret har forældelsesafbrydende virkning i henhold til forældelsesloven.

Det betyder, at Fordringshaver på samtlige fordringer, der oversendes til fordringstypen DFEFTLE, som udgangspunkt forventes at registrere en forældelsesdato svarende til 3 år fra den registrerede forfaldsdato. I konkrete tilfælde, hvor (1) forældelsesfristen beregnes fra suspensionsdatoen i Fordringshavers system, (2) fordringen enten er fastslået ved et særligt retsgrundlag, eller der foreligger afbrydelse eller suspension, eller (3) hvor en fordring er omfattet af forældelseslovens § 21, stk. 2, 1. og 2. pkt. smh. stk. 3, kan forældelsesdatoen ligge senere end 3 år fra den registrerede forfaldsdato.

4.3 Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

"Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommende hverdag."

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis forældelsesfristen begynder at løbe inden for døgnet den 1. oktober 2017, indtræder 3-års forældelse ved udløbet af den 1. oktober 2020.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkommande hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. Reglen har kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

5. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for DFEFTLE og på baggrund af Fordringshavers opkrævningspraksis - er i det følgende angivet den mellem parterne fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de aftalte stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

5.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb på tidspunktet, hvor fordringen oversendes til inddrivelse.

5.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens oprindelige hovedstol.

For en fordring på uberettiget modtaget efterlevelseshjælp skal hovedstolen således udfyldes med det oprindelige pålydende på tidspunktet for dens stiftelse.

Det er mellem parterne aftalt, at der fastsættes en praksisbestemt maksimal hovedstol på 17.000,00 DKK for DFEFTLE.

5.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos GÆLDST.

Dette bilag vedrører alene fordringer, der sendes til inddrivelse. Fordringshaver skal derfor angive fordringsarten "inddrivelse" for fordringer omfattet af dette bilag.

5.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringer på uberettiget modtaget efterlevelseshjælp skal Fordringshaver således angive fordringstypekoden DFEFTLE.

5.5 Beskrivelse

Bemærk at teksten medtages i Gældsstyrelsens breve til skyldner. Derfor må feltet ikke indeholde personoplysninger som fx det fulde CPR-nr. (xxxxxx-xxxx) og fulde navne, fornavn(e), eventuelle mellemnavn(e), efternavn(e) og adresse(r) på andre end skyldner selv.

Det er aftalt, at Fordringshaver ikke skal udfylde beskrivelsesfeltet for denne fordringstype.

5.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter benævnt "periode start" og "periode slut").

Det er parternes fælles forståelse, at perioden for fordringer på tilbagebetaling af efterlevelseshjælp er et punkt i tid. Fordringshavers IT-system kan imidlertid efter det oplyste ikke understøtte, at fordringer omfattet af DFEFTLE oversendes til inddrivelse uden en periodeangivelse.

Parterne har derfor konkret aftalt, at Fordringshaver skal oversende stiftelsesdatoen, jf. herom afsnit 5.7, i stamdatafelterne for periode start og periode slut.

Stiftelsesdatoen er i Fordringshavers opkrævningssystem efter det oplyste udtryk for "periode start" og "periode slut".

5.7 Stiftelsesdato

Stamdatafeltet "stiftelsesdato" anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed, dvs. det tidspunkt hvor fordringen opstår. Hvad der udgør den retsstiftende begivenhed afhænger konkret af fordragens retsgrundlag og de hertil knyttede faktiske forhold.

Det retlige grundlag tager ikke eksplicit stilling til, hvad der udgør stiftelsesdatoen for krav om tilbagebetaling af uberettiget udbetalt efterlevelseshjælp. Det er dog parternes fælles forståelse, at stiftelsestidspunktet for krav på tilbagebetaling af uberettiget udbetalt efterlevelseshjælp er tidspunktet, når den uberettiget berigelse konkret er indtruffet.

Generelt for tilbagebetalingskrav er det parternes fælles forståelse, at tidspunktet hvor berigelsen er indtruffet enten er:

- tidspunktet, hvor forudsætningerne for udbetalingen af den pågældende ydelse ændredes på en måde, der bevirkede, at der blev udbetalt for meget i ydelse, *eller*
- tidspunktet for udbetaling, jf., herom nedenfor, af den pågældende ydelse, hvis forudsætningerne for at modtage ydelsen aldrig var opfyldt.

Fordringshaver har oplyst, at forudsætningerne for at modtage efterlevelseshjælp aldrig kan have været opfyldt på udbetalingstidspunktet i tilfælde, hvor Fordringshaver kræver den udbetalte efterlevelseshjælp tilbagebetalt i henhold til aktivloven § 91, stk. 4, nr. 2.

Parterne har derfor aftalt, at Fordringshaver skal oversende "dispositionsdatoen", dvs. datoen hvor udbetalingen af ydelsen er til rådighed på borgernes konto, som stiftelsesdato.

5.8 Forfaldsdato

Den traditionelle obligationsretlige forståelse af forfaldsdatoen er det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kan kræve fordringen betalt.

Det retlige grundlag tager ikke eksplicit stilling til forfaldsdatoen for fordringer på uberettiget modtaget efterlevelseshjælp. Forfaldsdatoen kan heller ikke udledes af en aftale mellem Fordringshaver og skyldner. Uden anden angivelse anses forfaldsdagen for en fordring generelt at være den dag, hvor en fordringshaver tidligst kan kræve betaling for den pågældende fordring.

Krav om tilbagebetaling af uberettiget udbetalt efterlevelseshjælp må således anses for at være forfaldent allerede ved stiftelsen, jf. herom afsnit 5.7.

En afgørelse om tilbagebetaling af efterlevelseshjælp i henhold til aktivlovens § 91 stk. 4, nr. 2, er en forvaltningsretlig afgørelse, som forudsætter forudgående partshøring. Parterne har dog aftalt, at der skal ses bort fra partshøringsfristen ved fastlæggelsen af fordringens forfaldsdato.

Det er derfor parternes fælles forståelse, at Fordringshaver skal oversende "dispositionsdatoen", dvs. datoen hvor udbetalingen af ydelsen er til rådighed på borgernes konto, som forfaldsdato.

5.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet "sidste rettidige betalingsdato" defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

For fordringer på uberettiget modtaget efterlevelseshjælp er det mellem parterne aftalt, at Fordringshaver i stamdatafeltet for sidste rettidige betalingsdato skal registrere den sidste rettidige betalingsdato, som er kommunikeret til skyldner. Dvs. både lovhjemlede, aftalte og ensidigt meddelte løbedage skal medregnes.

Det er således aftalt, at Fordringshaver skal oversende den betalingsfrist, der er fastsat i opkrævningen til skyldner, medmindre Fordringshaver konkret har kommunikeret en ny, senere betalingsfrist. I så fald skal Fordringshaver oversende denne dato i stamdatafeltet for sidste rettidige betalingsdato.

Såfremt der er fastsat en afdragsordning, skal Fordringshaver oversende betalingsfristen for det misligholdte afdrag som sidste rettidige betalingsdato.

Det er endvidere parternes fælles forståelse, at en betalingsfrist for en fordring på uberettiget modtaget efterlevelseshjælp, der er angivet i en rykkerskrivelse, ikke skal oversendes i stamdatafeltet for sidste rettidige betalingsdag for en fordring i fordringstypen DFEFTLE. En

betalingsfrist angivet i en rykkerskrivelse har således alene betydning for fordringer omfattet af fordringstypen UDKGBYR, jf. bilag 9.1.

Fordringshaver har udtrykt ønske om at oversende den oprindelig sidste rettidige betalingsdato da det vil kræve store systemmæssige ændringer til deres system, hvis de skal kunne oversende den senest kommunikerede sidste rettidige betalingsdato. Fordringshaver kan få dispensation til at oversende fordringer med den oprindelige sidste rettidige betalingsdato, hvis Fordringshaver retfærdiggør at skyldner aldrig præmaturligt vil blive sendt til inddrivelse.

Fordringshaver har retfærdiggjort, at de systemisk er fraskåret muligheden for at oversende en fordring til inddrivelse forinden den betalingsfrist, der er oplyst i rykkerskrivelserne er overskredet jf. Fordringshavers notat der er vedlagt som bilag D.

Derfor er det aftalt at Fordringshaver oversender den oprindelige sidste rettidige betalingsdato i stamdatafeltet.

5.10 Identifikation af skyldner

Stamdatafeltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved CPR-nr., CVR/SE-nr. eller AKR-nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for fordringen. Dette er i overensstemmelse med § 3, stk. 2, i gældsinddrivelsesbekendtgørelsen, hvorefter Fordringshaver ved oversendelse af en fordring til GÆLDST skal angive skyldners CPR-nr. eller CVR-nr. som journalnummer, medmindre det kan godtgøres, at sådan en oplysning ikke kan tilvejebringes.

Alle rykkede og orienterede skyldnere (medhæftere) kan oversendes til inddrivelse.

Fordringshaver har oplyst, at det alene er fysiske personer, der kan hæfte for fordringen. Det er endvidere ikke muligt at hæfte solidarisk for fordringen.

Fordringshaver skal derfor oversende et CPR-nummer for skyldner, såfremt Fordringshaver er i besiddelse af skyldners CPR-nummer.

Det er desuden aftalt, at Fordringshaver skal oversende et AKR-nummer, såfremt Fordringshaver ikke er i besiddelse af skyldners CPR-nummer. For at modtage et AKR-nummer til registrering af skyldner er det aftalt, at Fordringshaver skal kontakte GÆLDST og få oprettet et AKR-nummer for skyldner.

5.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt anføre den dato, hvor fordringen forældes, hvilket er den dato, hvor forældelsesfristen udløber, det vil sige den sidste dato, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal være indeholdt i feltet, men den forældelsesdato, der gælder, da datoen oversendes til GÆLDST. Dette har relevans i tilfælde, hvor forældelsen har været suspenderet eller afbrudt.

Fordringshaver har i forbindelse med Onboardingprocessen tilkendegivet et ønske om at foretage en automatisk beregning af forældelsesdatoer for fordringer, der sendes til inddrivelse.

Det er på denne baggrund aftalt, at Fordringshavers automatiske beregning af en forældelsesdato for fordringer på uberettiget modtaget efterlevelseshjælp, som oversendes sammen med fordringen til GÆLDST, som udgangspunkt altid skal foretages fra forfaldsdatoen, jf. herom afsnit 5.8. Parterne har aftalt, at dette også gælder for fordringer omfattet af en misligholdt afdragsordning, medmindre Fordringshavers afdragsordninger konkret udgør et særligt retsgrundlag, smh. forældelseslovens § 5.

Hvis en fordring hviler på et særligt retsgrundlag, jf. herom afsnit 4, eller hvis Fordringshaver har foretaget afbrydelse eller suspension af forældelsesfristen under opkrævningen af fordringen, der medfører en opdatering af forældelsesdatoen, skal Fordringshaver tage hensyn hertil i angivelsen af fordringens forældelsesdato.

En afgørelse fra en administrativ myndighed, smh. forældelseslovens § 21, etablerer ikke et nyt begyndelsestidspunkt for forældelsesfristens beregning.

Forældelsesfristens længde for fordringer på uberettiget modtaget efterlevelseshjælp er 3 år, jf. herom afsnit 4.2.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., skal den månedsdag, der svarer til forældelsesfristens begyndelsesdag, medregnes i fristen.

Forældelsesfristen er en dag kortere, såfremt forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er den 29. februar i et skudår, idet fristen i den situation vil udløbe den 28. februar 3 år senere, jf. forældelseslovens § 27, stk. 1, 2. pkt. Hvis forfaldsdatoen på fordringen er den 29. februar, vil Fordringshaver således skulle registrere den 28. februar 3 år senere som forældelsesdato på fordringen.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkommende hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december.

Det er derfor aftalt, at Fordringshaver som udgangspunkt registrerer en forældelsesdato på fordringerne i fordringstypen DFEFTLE, der svarer til datoen i stamdatafeltet for forfaldsdatoen med tillæg af 3 år. I konkrete tilfælde, hvor (1) forældelsesfristen beregnes fra suspensionsdatoen i Fordringshavers system, (2) fordringen enten er fastslået ved et særligt retsgrundlag - eller der foreligger afbrydelse eller suspension - eller (3) hvor en fordring er omfattet af forældelseslovens § 21, stk. 2, 1. og 2. pkt. smh. stk. 3, kan forældelsesdatoen ligge senere end 3 år fra den registrerede forfaldsdato.

Forældelse indtræder tidligst 3 år efter fordringens modtagelse hos GÆLDST, medmindre fordringen tilbagekaldes, fordi Fordringshaver ved en fejl har overdraget fordringen til GÆLDST.

5.12 Domsdato og forligsdato

Stamdatafelterne "domsdato" og "forligsdato" anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til GÆLDST om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning. Dom og forlig skal kun udfyldes i de tilfælde, hvor fordringens eksistens og størrelse er fastslået, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3.

Fordringshaver har oplyst, at der kan ligge en dom eller et forlig til grund for en fordring på uberettiget modtaget efterlevelseshjælp. Såfremt der ligger en dom eller et forlig til grund for en fordring, er det mellem parterne aftalt, at Fordringshaver udfylder domsdato eller forligsdato. Såfremt der foreligger en dom eller et forlig, hvori den pågældende fordrings eksistens og størrelse ikke er fastslået i, udgør den pågældende dom eller forlig ikke et særligt retsgrundlag for fordringen med en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3.

Derfor er det mellem parterne aftalt, at der kun må udfyldes en domsdato eller forligsdato, hvis fordringens eksistens og størrelse er fastslået i dommen eller forliget, idet udfyldelse af stamdatafelterne er udtryk for, at den pågældende fordring er fastslået i dommen eller forliget.

6. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er et indgangsfILTER med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet PSRM, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og GÆLDST, og parterne er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos GÆLDST.

Filterreglerne består af nogle indholdsbase-rede og referencebase-rede regler. De indholdsbase-rede adgangsregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebase-rede adgangsregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. IndgangsfILTERet vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbase-ret eller referencebase-ret regel ikke er overholdt.

I det følgende fremgår de konkrete indholdsbase-rede og referencebase-rede adgangsregler for fordringstypen DFEFTLE i forbindelse med oversendelse af fordringer til inddrivelse.

Regel	Filterregler for DFEFTLE (Uberettiget modtaget efterlevelseshjælp)	INDR: Konsekvens hvis reglen ikke overholdes	MODR: Divergerende opsætning - bortset fra at alle afviser
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR" eller "MODR"	Fordringen afvises	

R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises	
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises	
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring	Senest 12 år
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises	
R_2_3a	Forældelsesdato skal tidligst ligge 3 år efter Forfaldsdato	Fordringen afvises*	
R_2_3	Forældelsesdato skal senest ligge 5 år efter Forfaldsdato uden hensyn til FOKO-lukkedage	Fordringen sendes i høring	
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises	
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises	
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 17.000 kr.	Fordringen sendes i høring	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 20.000 kr.
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises	
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddrivelse	Fordringen afvises	
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises	
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises	Slukket
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises	
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises*	
R_6_3 R_6_4	Forfaldsdato skal ligge samtidig med Stiftelsesdato	Fordringen afvises*	
R_6_15 R_6_16	Stiftelsesdato skal ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises*	
R_6_19 R_6_20	Periode slut skal ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises*	
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt (må ikke være en banklukkedag)	Fordringen afvises	
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises	
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises	

R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises	
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises	
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises	